

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/143/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125211523
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125211523.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Greguša a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej v spore žalobcu A. A. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v B. C. D. E. F. X, zastúpeného advokátskou kanceláriou ALENA ZADÁKOVÁ - advokát, s.r.o., IČO: 53 209 451, so sídlom v Košiciach na Kováčskej ulici č. 32, konajúca prostredníctvom advokátky JUDr. Aleny Zadákovskej proti žalovanej Biznis Park Rampová s.r.o., IČO: 48 337 099, so sídlom v Košiciach na Rampovej ulici č. 5, zastúpenej advokátskou kanceláriou ŽOLDOŠ & PARTNERS s.r.o., IČO: 53 540 964, so sídlom v Košiciach na Žriedlovej ulici č. 3, konajúca prostredníctvom advokáta JUDr. Petra Žoldoša o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Košice č.k. 24C/14/2025-105 zo dňa 6.8.2025 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. P r i z n á v a žalovanej proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Košice napadnutým uznesením výrokom I. zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uloží

- povinnosť umožniť žalobcovi prejazd motorovými vozidlami a prechod peši cez pozemok - parcelu registra „ C „, č. 2462/4 ostatná plocha, zapísanú na LV č. XXXX pre obec: B. - G. H., B. I. G. H. a to cez jej časť, identifikovanú ako diel 2 o výmere 75 m2 geometrickým plánom č. 53/2023 na vyznačenie práva prechodu a prejazdu cez pozemok č. 2462/4, vyhotovený spoločnosťou DAPRIN, s. r. o., Družstevná pri Hornáde a to k stavbám bez súpisného čísla na pozemku parcelné číslo 2400/7 o výmere 2504 m2 zastavaná plocha a nádvorie, zapísaným na LV č. XXXXX pre obec B. - G. H. k. ú. G. H. v smere tam aj späť a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej,

- povinnosť odstrániť nákladné motorové vozidlo zn. TATRA bez ŠPZ brániace výkonu práva prechodu cez parcelu registra „ C „, č. 2462/4 ostatná plocha, zapísanú na LV č. XXXX pre obec: B. - G. H. , k. ú. G. H. a to cez jej časť, identifikovanú ako diel 2 o výmere 75 m2 geometrickým plánom č. 53/2023 na vyznačenie práva prechodu a prejazdu cez pozemok č. 2462/4, vyhotovený spoločnosťou DAPRIN, s. r. o., Družstevná pri Hornáde a to k stavbám bez súpisného čísla na pozemku parcelné číslo 2400/7 o výmere 2504 m2 zastavaná plocha a nádvorie, zapísaných na LV č. XXXXX pre obec B. - G. H. k. ú. G. H. a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Výrokom II. priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Návrh právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 CSP, § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 127 ods. 1, § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka (OZ) a rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej. Súd prvej inštancie po vyhodnotení argumentácie obsiahnutej v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v spojení s predloženými listinnými dôkazmi konštatoval, že žalobca neosvedčil základné

podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, predovšetkým neosvedčil danosť nároku vo veci samej, vo vzťahu ku ktorému sa domáhal dočasnej úpravy pomerov medzi stranami. Uviedol, že z predložených dôkazov (listy vlastníctva, katastrálna mapa) vyplynulo, že žalobca je od r. 2001 výlučným vlastníkom parciel reg. „C“ č. 2400/7 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2504 m² a č. 2400/13 o výmere 5 m² ostatná plocha, zapísaných na LV č. XXXXX, obec B. - H., kat. územie Stredné mesto. Žalovaná je vlastníkom príslušného pozemku registra „C“ parc. č. 2462/4 ostatná plocha o výmere 822 m², zapísaného na LV č. XXXX, ktorý prilieha (kopíruje) pozemok vo vlastníctve žalobcu č. 2400/7 po celej jeho dĺžke od západného smeru. Na LV č. XXXXX vo vlastníctve žalobcu nie sú zapísané žiadne stavby, len pozemky. Konštatoval, že čo sa týka nároku žalobcu vo veci samej vo vzťahu k prvému výroku petitu návrhu, tento po hmotnoprávnej stránke vychádza z inštitútu vecných bremien - konkrétne z práva na zriadenie nevyhnutnej cesty podľa ust. § 151o ods. 3 OZ. Poukázal na to, že zákon výslovne určuje, kto je oprávnený podať návrh na zriadenie takéhoto vecného bremena - je ním výlučne vlastník stavby, v prospech ktorého má súd zriadiť vecné bremeno spočívajúce v práve cesty cez príslušný pozemok. V danej veci žalobca nepreukázal, resp. ani len neosvedčil svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v spore, t.j., že je vlastníkom stavieb. Žalobca žiada o zriadenie prístupu k stavbám bez súpisného čísla, nachádzajúcim sa na pozemku parcelné číslo 2400/7 o výmere 2504 m² zastavaná plocha a nádvorie, zapísaným na LV č. XXXXX, obec B. - G. H., k. ú. G. H.. V katastri nehnuteľností, na predmetnom liste vlastníctva však žiadne stavby evidované nie sú; evidované sú len pozemky. Samozrejme, to neznamená, že stavby reálne neexistujú; katastrálna mapa ako aj fotodokumentácia existenciu stavieb skutočne zobrazujú. Pre záver o existencii stavieb - tri haly a budova postavená do roku 2015 - svedčí aj zápisnica Mesta Košice ako stavebného úradu č.k. 2023/18332 zo dňa 4.10.2023 vo veci objasňovania priestupkov, ktorými sú jednak uskutočnenie a jednak užívanie stavieb na dotknutých pozemkoch bez stavebného a bez kolaudačného rozhodnutia. Mal za to, že uvedené skutočnosti svedčiace pre existenciu stavieb na pozemku vo vlastníctve žalobcu však nepreukazujú jeho vlastnícke právo k týmto stavbám. Ako naznačuje sám žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, stavby boli pravdepodobne vlastníctvom jeho nebohého otca J. B., zomrelého dňa 13.5.2016. Ide však len o domnienku, pretože uvedené stavby neboli predmetom prejednávania v dedičskom konaní po nebohom otcovi žalobcu. Ako to vyplýva zo zápisnice z pojednávania v dedičskej veci po poručiteľovi J. B. sp.zn. 42D/164/2023 Dnot 100/2023 zo dňa 9.10.2023, vec prejednávajúci notár (súdny komisár) uviedol, že stavby nemôže zahrnúť do predmetu dedičstva, pokiaľ tieto nie sú zlegalizované a odporučil dedičom podať žalobu o určenie vlastníckeho práva, resp. že vec patrí do dedičstva. Keďže dedičia ostali v tomto smere nečinní, Mestský súd Košice uznesením sp. zn. 42D/164/2023, Dnot 100/2023 zo dňa 18.11.2024 dedičské konanie zastavil. Uznesenie zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Z obsahu uznesenia je navyše zrejmé, že žalobca nie je jediným do úvahy prichádzajúcim dedičom po nebohom otcovi; ako zákonní dedičia prichádzajú do úvahy tri deti poručiteľa - okrem žalobcu aj A. J. B. a A. K. L.. Z uvedeného je zrejmé, že okrem toho, že nie je preukázané vlastnícke právo právneho predchodcu žalobcu k uvedeným stavbám ku dňu jeho smrti, nie je preukázané ani nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcu k stavbám titulom dedenia. Čo sa týka stavby oplotenia hospodárskeho dvora vo vlastníctve žalobcu, žalobca svoje vlastnícke právo preukazoval stanoviskom H. F. B. G. H. pod sp. zn. 2001/03961-002//Bru zo dňa 13.06.2001, ktorým bola povolená ohlásená stavba - oplotenie parcely na M. E. N. B. C. D. F. XXXX/X kat. územie B. - G. H. v rozsahu oplotenia celej parcely 3 z pozinkovaného vlnitého plechu vo výške 2 m. Súd prvej inštancie konštatoval, že uvedená skutočnosť je pre posúdenie dôvodnosti návrhu irelevantná. Je tomu tak z dôvodu významu a účelu, na ktorý slúži zriadenie vecného bremena podľa § 151o ods. 3 OZ, ktorým je umožnenie užívania stavby na jej obvyklý účel. Aj pre obsah resp. rozsah zriaďovaného práva prístupu je rozhodujúci účel užívania stavby podľa stavebných predpisov, t.j., aby bol zabezpečený hospodársky účel danej stavby. Oplotenie pozemku predstavuje drobnú stavbu, plniacu doplnkový účel k hlavnej nehnuteľnosti, primárne slúži na ohraničenie nehnuteľnosti. Na to, aby oplotenie plnilo svoj obvyklý hospodársky účel, nie je potrebné zriaďovať vecným bremenom právo prístupovej cesty. Odhliadnuc od uvedeného, v okolnostiach posudzovanej veci nie je bez významu ani skutočnosť, že žalobca sa sám podieľal na tom, že zanikol jeho prístup k pozemku a stavbám na pozemku. Tento prístup bol „zastrešený“ nájomnou zmluvou zo dňa 25.2.2021 uzatvorenou na dobu neurčitú medzi žalovanou a spoločnosťou VČIELKA KOŠICE s.r.o., ktorej spoločníkom a konateľom v danom čase bol žalobca; táto spoločnosť sa rozhodla nájomnú zmluvu vypovedať. Podľa výpisu z obchodného registra bol žalobca spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti až do 16.4.2024; od 17.5.2024 sú spoločníkmi a konateľmi manželka žalobcu a syn žalobcu. Ďalej uviedol, že žalobca sa v druhom petite návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť odstrániť nákladné motorové vozidlo zn. TATRA bez ŠPZ brániace výkonu práva prechodu cez parcelu registra „C“ č. 2462/4. Čo sa týka nároku žalobcu vo veci samej vo vzťahu k druhému výroku petitu návrhu, jeho základ

po hmotnoprávnej stránke vychádza z ochrany vlastníckeho práva proti rušivým zásahom iných osôb v zmysle § 126 OZ v spojení s § 127 OZ. Považoval za nesporné, že motorové vozidlo označené v petite návrhu, stojí na pozemku parc. registra „C“ č. 2462/4 vo vlastníctve žalovanej. Žalovaná namietala svoju pasívnu vecnú legitimitáciu, tvrdiac, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že to bola žalovaná, ktorá umiestnila pred dvor žalobcu vozidlo, vrátane tvrdenia, že vozidlo je vo vlastníctve alebo držbe žalovanej. Žalovaná v tomto smere uviedla, že dotknutý pozemok prenajíma tretej osobe, dotknuté vozidlo nie je vo vlastníctve žalovanej a žalovaná nemá objektívnu možnosť ani povinnosť ukončiť nájom tejto tretej osoby. Konštatoval, že uvedená argumentácia žalovanej je irelevantná. Z hľadiska charakteru nároku vo veci samej, ku ktorému sa vzťahuje žalobcom navrhovaná dočasná úprava vzťahov, je súdna prax ustálená v tom, že žalobu na ochranu vlastníckeho práva proti neoprávneným zásahom možno uplatniť nielen voči samotnému rušiteľovi, ktorý nie je vlastníkom veci (je napr. nájomcom), ale aj proti vlastníkovi veci, ktorého povinnosťou bude postarať sa o to, aby jeho nájomca užívaním predmetu nájmu nerušil susedných vlastníkov vo výkone svojich vlastníckych oprávnení. Neopodstatnenosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie videl v iných dôvodoch. Mal za nesporné, že motorové vozidlo, odstránenia ktorého sa domáha žalobca, nestojí na pozemku v jeho vlastníctve, ale na pozemku vo vlastníctve žalovaného. Žalovaný teda len realizuje výkon svojho vlastníckeho práva. Samozrejme, v zmysle § 127 ods.1 OZ, aj žalovaná ako vlastníčka daného pozemku, sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažovala žalobcu ako susediaceho vlastníka pozemkov alebo čím by vážne ohrozovala výkon jeho práv. Povinnosťou žalobcu bolo preto preukázať, či a akým spôsobom resp. v akom rozsahu zasahuje žalovaná (hoc aj prostredníctvom svojho nájomcu) do jeho vlastníckeho práva nad mieru primeranú pomerom. Žalobca v tomto smere tvrdil, že mu odstavené vozidlo bráni výkonu jeho práva prechodu cez parcelu č. 2462/4 vo vlastníctve žalovanej, ktorá by mala slúžiť prístupu na jeho pozemok. Z predložených dôkazov však vyplynulo a žalobca nepopieral, že má možnosť iného prístupu k svojmu pozemku, ako z pozemku vo vlastníctve žalovanej a to od Hornádu. Ako to vyplýva zo stanoviska SVP, š.p. Povodie Hornádu, o.z. MČ Košice - Sever zo dňa 31.10.2022, žalobca požiadal o informácie vo veci alternatívnej prístupovej cesty k svojmu pozemku, ktorá by viedla po parcele vo vlastníctve Slovenskej republiky č. 2647/1, zapísanej na LV č. X, kat. územie Stredné mesto. Síce zo stanoviska vyplýva, že na predmetnej parcele sa nenachádza žiadna cesta, resp. komunikácia, je však zároveň zrejmé, že SVP š.p. toto svoje stanovisko odvíjal od podmienky, ktorou žalobca špecifikoval svoju žiadosť; touto podmienkou žalobcu bola vhodnosť cesty pre cestnú nákladnú dopravu od 12 ton do 32 ton. Z Protokolu Magistrátu Mesta Košice o výsledku štátneho odborného dozoru nad pozemnými komunikáciami č. sp. MK/A/2024/16439 zo dňa 25.10.2024 (str.15) vyplýva, že orgán ŠOD túto alternatívnu cestu hodnotil ako poľnú cestu. Z uvedeného v spojení so všetkými okolnosťami tejto veci je teda evidentné, že snahou žalobcu je predovšetkým získať prístup formou prejazdu motorovými vozidlami cez pozemky vo vlastníctve žalovanej a to uložením povinnosti odstrániť vozidlo z pozemku vo vlastníctve žalovanej parc. č. 2462/4 brániace výkonu jeho práva prechodu cez tento pozemok, teda úzko súvisí s posúdením nároku žalobcu na zriadenie práva vecného bremena nevyhnutnej prístupovej cesty. Súd prvej inštancie však uviedol, že vo vzťahu k otázke zriadenia nevyhnutnej prístupovej cesty žalobcovi tento nárok nateraz neprislúcha, pretože nepreukázal, že je vlastníkom stavieb. Navyiac, žalobca má k dispozícii iný prístup k svojmu pozemku a to, že nejde kvalitatívne o porovnateľnú prístupovú cestu, vhodnú na pravidelnú prepravu nákladných motorových vozidiel, je v kontexte posudzovanej veci irelevantné, pretože za takýchto okolností nemožno vyvodiť záver, že žalovaná neoprávnene, nad mieru primeranú pomerom, zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu bránením mu v prístupe na jeho pozemok. Súd prvej inštancie v danej súvislosti poukázal na § 25 ods.1 písm. u) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, podľa ktorého vodič nesmie zastaviť a stáť na iných miestach, kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel; osobitne na miestach vjazdov alebo výjazdov z pozemkov, vjazdov a výjazdov z objektov určených na zásobovanie alebo parkovacích miest, ako aj na § 137 ods.1 cit. zákona o cestnej premávke, podľa ktorého porušenie povinností ustanovených týmto zákonom sa považuje za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Porušenie zákazu, ktorý vyplýva z § 25 ods.1 písm. u) cit. zákona, teda môže predstavovať porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a napĺňať znaky priestupku alebo správneho deliktu, na prejednanie ktorých majú právomoc iné orgány verejnej moci, nie však súdy. Ako to vyplynulo z Protokolu Magistrátu mesta Košice o výsledku štátneho odborného dozoru nad pozemnými komunikáciami č. sp. MK/A/2024/16439 zo dňa 25.10.2024 (str. 3), Mesto Košice podnet v tomto smere postúpilo na prejednanie príslušnému orgánu Policajného zboru. Na základe uvedeného súd prvej inštancie návrh ako nedôvodný zamietol. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z toho, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení, vydanom pred konaním vo veci

samej je rozhodnutím, ktorým sa konanie o nariadení neodkladného opatrenia končí (§ 262 ods.1 CSP). Žalobca v tomto konaní úspech nemal, nárok na náhradu trov konania mu nepatrí. Plný úspech mal žalovaný, ktorému súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Namietal, že v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že k návrhu sa z vlastnej iniciatívy vyjadrila žalovaná. Neobjasnil však, akým spôsobom sa žalovaná o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dozvedela a keď sa k jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadrila, nedoručenie jej vyjadrenia jemu považuje za vadu konania, ktorou bol ukrátený na jeho procesných právach. Z tohto nesprávneho postupu súdu vyvodzuje aj nesprávny záver o jeho povinnosti uhradiť žalovanému trovy konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje aj za nedostatočne odôvodnené a nepreskúmané, čím je daná tzv. iná vada konania, majúca za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia vidí v tom, že súd prvej inštancie sa nekriticky stotožnil s tvrdeniami žalovanej, ktoré súd nemohol mať za preukázané z vykonaného dokazovania. Naopak, niektoré ním uvádzané tvrdenia žiadnym spôsobom nevyhodnotil aspoň spôsobom, že sú irelevantné. V návrhu jasne deklaroval, že jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alternatívne smeruje k žalobe o uloženie povinnosti, nakoľko žalovaná preukázateľne už porušila a zasiahla do jeho vlastníckeho práva a napokon aj formulácia petitu oboch výrokov smeruje k rozhodnutiu o uloženie povinnosti, druhý výrok – odstrániť vozidlá jednoznačne. Súd prvej inštancie ani nevysvetlil, prečo otázku náhradnej cesty nevyhodnotil v súlade s právnym záverom Mesta Košice – cestného orgánu uvedenom v priloženom Protokole o výsledku štátneho odborného dozoru nad pozemnými komunikáciami sp. zn. MK/A/2024/16439. Cestný úrad jasne uzatvára, že posúdil tzv. „náhradnú trasu“ a vyriešil otázku, či táto náhradná trasa po parc. č. 2647/1 vo vlastníctve SR je spôsobilá nahradiť spornú účelovú cestu na parc. č. 2462/1 patriacej žalovanej. Podľa poznatkov cestného úradu táto náhradná trasa má povahu nanajvyš poľnej cesty, ktorá však nebola zriadená za účelom pravidelnej dopravy nákladnými vozidlami, ktoré sa používali pri užívaní jeho hospodárskeho dvora. Protokol o kontrole má charakter verejnej listiny kompetentného orgánu, preto súd musí z charakteristiky „náhradnej cesty“ vychádzať, nakoľko sa jedná o odbornú otázku, že sa nejedná o náhradnú cestu vyriekol aj správca majetku štátu – SVP ŠP Košice v dokumente zo dňa 31.10.2022, ktorý si konajúci súd nesprávne vysvetlil tak, že táto „náhradná cesta“ nie je síce vhodná pre nákladné autá od 12 ton po 32 ton, ale pre jeho osobné auto postačí. Jednoznačne deklaroval, že chce hospodársky dvor využívať aj naďalej výlučne na prenájom v prospech VČIELKA KOŠICE s.r.o., prípadne inej firmy tak, aby mohli po ceste chodiť ťažkými mechanizmami, nakoľko hospodársky dvor je na takúto prevádzku vybudovaný a nakoľko v podnikaní s dopravou a opravami ťažkými mechanizmami podnikajú aj jeho synovia. Nepreskúmateľným sa pre neho javí zamietnutie návrhu napriek tomu, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil konanie žalovanej ako nedovolený zásah do jeho vlastníckeho práva, najmä práva disponovať s majetkom. Namietal, že v návrhu predložil viacero dôkazov, ktoré konajúci súd nevyhodnotil alebo vyhodnotil nedôsledne. Súd prvej inštancie zo Zapisnice o pojednávaní v dedičskom konaní pod sp. zn. 42D/164/2023 zo dňa 9.10.2023 uzavrel, že konanie o prejednanie dedičstva po jeho nebohom otcovi nie je dôkazom o tom, že sú dedičmi po vlastníckovi stavieb na jeho parcele. Jeho súrodenci čestnými prehláseniami ustálili, že stavby na jeho pozemku postavil nebohý otec a tieto užíval po celú dobu výlučne on. To, že stavby nie sú zapísané v katastri nehnuteľností neznamena, že nepatria nikomu a legalizácia je vecou stavebného konania. Má za to, že pre ustálenie, že je jedným z dedičov po nebohom vlastníckovi stavieb pre účely nariadenia neodkladného opatrenia postačuje preukázať dôkazmi, ktoré uviedol v návrhu a v samotnom konaní sa táto otázka vlastníckeho práva k stavbe vyriešila ako predbežná. Napokon tým, že uviedol, že neodkladné opatrenie smeruje alternatívne k žalobe o splnenie povinnosti postačí preukázať, že žalovaná zasahuje do jeho vlastníctva tým, že mu robí faktické prekážky na vstup na jeho parcelu, na ktorej je hospodársky dvor. Má za to, že nevyhodnotením vyššie uvedených dôkazov viedlo k tomu, že súd prvej inštancie rozhodol na základe neúplne zisteného skutkového stavu veci. Uviedol, že nesprávne skutkové zistenia, z ktorých vychádza napadnuté rozhodnutie sa týkajú nesprávneho vyhodnotenia otázky, či je aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby o zriadenie vecného bremena podľa § 151o ods. 3 OZ a teda, či je vlastníkom stavby, ku ktorej navrhuje zriadenie práva cesty. Druhým nesprávnym skutkovým zistením je, že má aj inú cestu k svojim stavbám a teda nie len po ceste na parc. č. 2462/1. Nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vidí v nesprávnom závere o nedostatku jeho aktívnej legitimácie v konaní, v nesprávnom posúdení náhradnej cesty a v nesprávnom posúdení k akej žalobe návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Dodal, že je pravdou, že spolu so svojimi súrodencami titulom dedenia

po ich nebohom otcovi sú účastníkmi stavebného konania o uloženie pokuty za užívanie stavieb, ktoré sú bez kolaudačného rozhodnutia. V rámci legalizácie stavieb, a teda v rámci kolaudačného konania stavebný úrad bude vyžadovať, aby stavby spĺňali technické požiadavky na stavbu podľa toho akému účelu majú slúžiť. V zmysle § 7 ods. 4 Vyhlášky č. 532/2002 Z.z. platí, že každá stavba musí mať prístupovú cestu do začatia užívania stavby. Podľa ods. 1 tohto ustanovenia platí, že stavba podľa účelu a druhu musí mať kapacitne vyhovujúce pripojenie na pozemnú komunikáciu, príp. na účelovú cestu. Pripojenie stavby na pozemnú komunikáciu musí svojimi rozmermi vyhovovať bezpečnému užívaniu stavby a bezpečnému a plynulému prevádzkovaniu stavby na príslušné pozemky komunikácie, podľa druhu a účelu stavby musí spĺňať aj požiadavky na dopravnú obsluhu, prístup a použitie požiarnej techniky. Tieto všeobecne záväzné právne predpisy sú súdu známe, preto súd nemôže od neho požadovať, aby svojimi ťažkými mechanizmami nezákonne chodil po parc. č. 2647/1 vedenej ako vodná plocha a podľa právoplatného rozhodnutia stavebného úradu č.j. OÚ-KE-OSZP3-2019/054640 zo dňa 4.12.2019 – určená na vodnú stavbu – protipovodňové opatrenia. Preto za zásadné nesprávne právne posúdenie otázky tzv. náhradnej cesty považuje nekritické stotožnenie sa súdu s opakovaným tvrdením žalovanej strany, že môže ťažkými mechanizmami jazdiť po parc. č. 2647/1. Za nesprávne právne posúdenie považuje aj to, že k účelovej ceste má všeobecné právo užívania, ktoré priamo vyplýva z cestného zákona a žalovaná mu v užívaní nemôže brániť tým, že ho núti platiť neprímerané nájomné 600 Eur mesačne. Je ochotný platiť 200 Eur, ktoré však žalovaná odmieta prijať, a ak to považuje za nízke nájomné, má právo domáhať sa náhrady súdnou cestou. Uviedol, že žalovaná mu v užívaní bráni aj odstavením vozidiel pred jeho bránou, preto jediným právne účinným spôsobom ochrany je domáhať sa splnenia povinnosti žalovanou tak, ako to uvádza v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a riadne odôvodnené. K doručeniu svojho vyjadrenia k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že žalobca opakovane a v rôznych súdnych a správnych konaniach prednáša údaje a tvrdenia, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou, a preto sa iniciatívne, ako vlastník nehnuteľného majetku a zároveň ako bdely nositeľ práv a povinností vyplývajúcich z vlastníckeho práva aktívne venuje všetkým pokusom žalobcu o bezplatné užívanie jej majetku. Odvolanie žalobcu považuje za zmaťochné rovnako ako samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázala na tvrdenie žalobcu, že cesta, ktorá je ním skutočne a preukázateľne užívaná, nie je určená na premávku nákladných vozidiel. Žalobca však v tomto smere nepreukázal, aby bol vlastníkom akýchkoľvek nákladných vozidiel, a navyše nie je ani pravdivé tvrdenie žalobcu, že cesta, ktorá sa nachádza na pozemku vo vlastníctve Slovenskej republiky nebola užívaná na premávku nákladných vozidiel. Žalobca, resp. spoločnosť VČIELKA KOŠICE s.r.o., ktorá je majetkovo a personálne prepojená so žalobcom, cestu vo vlastníctve SR kontinuálne historicky, ako aj v súčasnosti využíval aj na premávku nákladných vozidiel. Dôkazom je rozsiahla a chronologicky usporiadaná fotodokumentácia spolu s videozáznamami, ktoré sú prílohou tohto vyjadrenia a sú uložené na elektronickom USB nosiči. Zdôraznila, že základným tvrdením žalobcu je, že jeho pozemok chce užívať pre potreby prenájmu spoločnosti VČIELKY KOŠICE s.r.o. Toto tvrdenie žalobcu v celom rozsahu neguje dôvodnosť a trvanie akéhokoľvek nároku žalobcu na prístup k jeho nehnuteľnosti cez jej nehnuteľnosti formou neodkladného opatrenia. Totiž, ak by aj žalobca hypoteticky v budúcnosti mal užívacie právo k jej nehnuteľnostiam, tak toto užívacie právo rozhodne nebude mať spoločnosť VČIELKA KOŠICE s.r.o. ani žiadne nákladné auto žalobcu. Rovnako tak v žiadnom prípade nebudú môcť ani len hypoteticky od prípadného užívacieho práva žalobcu k nehnuteľnostiam žalovanej odvodzovať užívacie právo tretie osoby, a to synovia žalobcu. Popiera, že by zasahovala do vlastníckeho práva žalobcu. Žalobca naďalej dennodenne užíva svoj pozemok a má naň prístup, ktorý je skutočne užívaný. Poukázala na to, že žalobca v odvolaní opakovane uvádza nesprávne tvrdenia ohľadne jeho údajného vlastníckeho práva k stavbám postaveným na pozemku v jeho vlastníctve. Tieto stavby sú v súčasnosti predmetom konania o ich odstránení pred Stavebným úradom, pričom, ako to vyplýva z priloženého rozhodnutia, žalobca v konaní pred Stavebným úradom tvrdí, že nie je vlastníkom týchto stavieb. K tomu priložila rozhodnutie mesta Košice zo dňa 28.4.2023 sp. zn. MK/A/2023/08276-08/I/STS. Má za to, že žalobca nemôže v žiadnom prípade odvodzovať danosť a existenciu jeho nároku na bezplatné užívanie nehnuteľnosti žalovanej formou neodkladného opatrenia dôvodiť, že má potrebu dostať sa k nelegálnym stavbám, ku ktorým navyše ani len nepreukázal vlastnícke právo. Konštatuje, že odstavené motorové vozidlá nebránia žalobcovi v prístupe na jeho pozemok. Navyše ona nie je vecne pasívne legitimovaná v tomto konaní, keďže vozidlá, ktoré zmieňuje žalobca nie sú v jej vlastníctve a nad tými vozidlami nemá ani žiadnu faktickú, ani právnu držbu.

V tomto smere je žalobcom želaný výrok neodkladného opatrenia nevykonateľný. Popiera aj tvrdenie žalobcu, že jedinou prístupovou cestou k pozemku žalobcu je cesta v jej výlučnom vlastníctve, ktorá je postavená na pozemku parc. č. 2462/1 v kat. úz. Stredné mesto. Toto tvrdenie žalobcu je v celom rozsahu nepravdivé. Svedčí o tom priložená fotodokumentácia, z ktorej je zrejmé, že na východnej hranici pozemkov vo vlastníctve žalobcu sa nachádza samostatná prístupová cesta, ktorá je umiestnená na pozemku vo vlastníctve Slovenskej republiky na parc. reg. C KN č. 2467/1 v kat. úz. Stredné mesto. Tvrdenia žalobcu, že ním v súčasnosti užívaná cesta nie je objektívne spôsobilá na jej užívanie sú vyvrátené konaním samotného žalobcu, keďže žalobca túto cestu vo vlastníctve Slovenskej republiky využíva takmer denne. Ako už uviedla, žalobca nepreukázal, že vozidlá, ktoré sa nachádzajú na jej pozemku sú aj v jej vlastníctve a nepreukázal, aby mala tieto vozidlá v držbe. Vzhľadom na uvedené nie je daná jej pasívna vecná legitímácia v tomto konaní. Zdôraznila, že neporušuje a ani neporušila žiadne predpisy na úseku cestnej premávky. Žalobca nemá na pozemku žalovanej zriadený žiaden vjazd a ani v budúcnosti žiaden takýto vjazd zriadený mať nebude, keďže pre účely jeho realizácie musí mať v prvom rade žalobca užívacie právo k pozemku žalovanej, ktoré nemá a o ktoré sa v minulosti sám pripravil. Čo sa týka uskladnenia nákladného motorového vozidla, mesto Košice postúpilo svoje zistenie orgánu, ktorý je oprávnený na posudzovanie priestupkov na úseku cestnej premávky, pričom príslušný správny orgán po posúdení podania mesta Košice voči vlastníkovi tohto vozidla ani len nezačal správne konanie a neuložil žiadnu blokovú pokutu. Dodala, že uvedené vozidlo je dlhodobo uskladnené a nie je uskladnené na žiadnom vjazde a ani výjazde, keďže žiaden takýto vjazd a výjazd neexistuje. Potvrdila, že na jej pozemku sú umiestnené a dlhodobo uskladnené hnutelné veci tretej osoby, ktorá je jej klientom a nájomcom. Tieto veci však nemá v držbe ani vo vlastníctve, a preto nad nimi nemá faktickú moc a nemôže s týmito vecami nakladať. Uviedla, že nemá vedomosť o tom, aby žalobca historicky osobne použil cestu a pozemok pod cestou v jej vlastníctve na prístup k jeho nehnuteľnostiam. Záujem o získanie užívacieho práva prejavila spoločnosť VČIELKA KOŠICE s.r.o., ktorej bol žalobca spoločníkom a zároveň konateľom, pričom žalovaná v žiadnom prípade neodmietla uzatvorenie nájomnej zmluvy. V minulosti uzatvorenú nájomnú zmluvu sa však spoločnosť VČIELKA KOŠICE s.r.o. konajúca prostredníctvom žalobcu rozhodla vypovedať a pripraviť sa tak o užívacie právo k jej pozemkom a ceste. Spoločnosť VČIELKA KOŠICE s.r.o. sa sama rozhodla ukončiť nájomný vzťah a namiesto toho už niekoľko rokov podáva žalobca rôzne podania, žaloby, návrhy, a to len s cieľom bezplatného užívania cudzieho majetku. Poukázala na to, že inštitút neodkladného opatrenia je možné realizovať len vo výnimočných prípadoch, a to v prípade ak existuje preukázaná potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Má za to, že takáto potreba medzi žalobcom a ňou neexistuje a napokon ju nielenže nepreukazuje, ale ani len žalobca netvrdí. Neexistencia tejto potreby pramení práve z tej skutočnosti, že žalobca má prístup k svojim nehnuteľnostiam cez iné pozemky vo vlastníctve Slovenskej republiky a ako sám žalobca v návrhu tvrdí, od januára 2025 cestu žalovanej neužíva na prístup. Táto skutočnosť poukazuje na neexistenciu akejkoľvek potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, keďže žalobcovi viac ako 6 mesiacov vôbec nevadilo, že k svojim nehnuteľnostiam má prístup po inej trase. Žalobca teda neosvedčil dôvodnosť a trvanie riadneho nároku, najmä neosvedčil právny nárok na užívanie jej nehnuteľností. Navyiac navrhované výroky neodkladného opatrenia sú vykonateľné, keďže pozemok vo vlastníctve žalovanej je dlhodobo prenajatý tretej osobe a žalovaná nemá v súčasnosti objektívnu možnosť ani povinnosť nájom ukončiť. Rovnako to platí aj pre uskladnené vozidlo, ktoré nie je v jej vlastníctve. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5. Ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

6. Podľa § 151o ods. 3 OZ, ak nie je vlastníkom stavby zároveň vlastníkom príslušného pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príslušný pozemok.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

9. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne.

13. Neodkladným opatrením sa upravujú (predbežne alebo aj trvale) pomery sporových strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov, nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu alebo ak je daná obava z ohrozenia exekúcie (kumulácia nie je vylúčená), c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) jeho právne účinky neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), e) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). Uvedené podmienky musia byť splnené v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že neodkladným opatrením, bez ohľadu na to, či je nariadené pred začatím konania, v jeho priebehu alebo po jeho skončení, sa upravujú pomery strán, pokiaľ je to bezodkladne potrebné alebo existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Týmto predpokladom zodpovedá požiadavka osobitných náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom podľa zákonného vymedzenia musí žalobca opísať rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Z povahy veci vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia, a preto v návrhu musí žalobca opísať tiež skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné, určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia žalobcu, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právnu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Pretože pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti, z tohto dôvodu súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale rozhoduje spravidla len na základe listín predložených žalobcom, bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch (§ 329 CSP). Riadne dokazovanie v zmysle ust. § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Žalobca opísaním rozhodujúcich skutočností a predložením dostupných dôkazných prostriedkov musí osvedčiť najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť a neodkladnosť návrhu, a vecnou argumentáciou musí presvedčiť súd o potrebe nariaďiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický.

15. V posudzovanom prípade odporca podal odvolanie z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, ktorý dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP,

alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (§ 193 CSP) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (§ 194 ods. 2).

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo ak súd opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesom strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192 a nasl. CSP.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne interpretoval alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

18. Odvolací súd konštatuje, že ak žalobca namieta ako odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP skutočnosť, že žalovaná z vlastnej iniciatívy zistila, že žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a k tomuto návrhu zaslala do spisu svoje vyjadrenie, táto skutočnosť nie je pochybením súdu (súd prvej inštancie jej návrh na vyjadrenie nezaslal). Nie je pochybením súdu ani skutočnosť, že toto vyjadrenie nezaslal na vyjadrenie žalobcovi, keďže súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje v zmysle § 329 ods. 1 CSP spravidla len na základe návrhu žalobcu. Navyiac, doručenie vyjadrenia žalovanej k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia do spisu a jeho nedoručenie žalobcovi na vyjadrenie ani nemôže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo je základnou zákonnou podmienkou odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

19. Ak súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa navrhovaného výroku I. z dôvodu, že v danej veci žalobca nepreukázal resp. ani neosvedčil svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore, t.j., že je vlastníkom stavieb, k tomu odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, na základe ktorých vec posúdil po právnej stránke, ktoré majú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže vychádzal z dôkazov predložených žalobcom ako aj z jeho vyjadrení, z ktorých bez ďalšieho nevyplýva, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností, ku ktorým žiada zriadiť vecné bremeno spočívajúce v práve cesty cez priľahlý pozemok. Dedičské konanie po jeho zomrelom otcovi nebolo ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie právoplatne skončené a žalobca nie je jediným dedičom. To, že sa cíti byť výlučným vlastníkom predmetných budov ešte neznamená, že ním aj skutočne bude. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (a ani z odvolania) to jednoznačne osvedčené nie je. Súd prvej inštancie zároveň správne konštatoval, že vlastnícke právo k budovám žalobcovi nesvedčí ani z konaní o dodatočnej legalizácii stavieb, či priestupkových konaní.

20. Odvolací súd poukazuje na to, že zriadiť vecné bremeno cesty podľa § 151o ods. 3 OZ je možné len za rešpektovania určitých zásad, ktoré vyplývajú nie len z tohto ustanovenia, ale aj z právneho poriadku SR. Súd pri rozhodovaní o zriadení práva nevyhnutnej cesty musí okrem iného napríklad zistiť, či stavebník (vlastník budovy) si nemôže cestu zabezpečiť inak (na výšku nákladov alebo hľadisko pohodlnejšieho prístupu k stavbe sa neprihliada), či sa vlastník stavby vlastným zavinením nezbavil prístupu ku svojej stavbe, v takom prípade mu nemožno právo nevyhnutnej cesty priznať. A

vecné bremeno nevyhnutnej cesty možno zriadiť iba odplatne. V tomto posudzovanom prípade žalovaná uviedla, že je ochotná uzavrieť zmluvu o práve prechodu a prejazdu motorových vozidiel žalobcu cez svoj pozemok za odplatu a že v minulosti aj takúto zmluvu uzavretú mala, aj keď nie so žalobcom, ale so spoločnosťou VČIELKA KOŠICE s.r.o., ktorá budovy žalobcu podnikateľsky využívala.

21. Súd prvej inštancie správne poukázal, že žalobca má aj iný prístup k svojim budovám ako z pozemku vo vlastníctve žalovanej a to po poľnej (nespevnenej) ceste od rieky Hornád, čo žalovaná preukázala predloženou fotodokumentáciou a žalobca to v konečnom dôsledku ani nepoprel. Tu odvolací súd poukazuje na to, že „právo cesty cez príľahlý pozemok“ podľa § 151o ods. 3 OZ neznamená, že táto cesta musí spĺňať technické požiadavky prístupovej cesty podľa platných technických noriem pre cestu ako stavbu. Občiansky zákonník má na mysli nevyhnutnú cestu, keď vlastník stavby nemá zabezpečený žiaden prístup na svoj pozemok cez cudzí pozemok, čiže takáto nevyhnutná cesta môže viesť napr. aj cez trávnatý porast. Zriadenie vecného bremena práva cesty cez príľahlý pozemok treba odlišovať od stavebného kolaudačného konania, v ktorom sa posudzujú technické požiadavky na cestu ako stavbu. Jedná sa o dva rozdielne inštitúty.

22. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie aj v tom, že snahou žalobcu bolo predovšetkým získať prístup formou prejazdu motorovými vozidlami cez pozemky vo vlastníctve žalovanej a to aj uložením povinnosti odstrániť nákladné motorové vozidlo TATRA bez ŠPZ z pozemku vo vlastníctve žalovanej parc. č. 2462/4 brániace výkonu jeho práva prechodu cez tento pozemok, čo úzko súvisí s posúdením nároku žalobcu na zriadenie práva vecného bremena nevyhnutnej prístupovej cesty. Súd prvej inštancie správne uviedol, že vo vzťahu k otázke zriadenia nevyhnutnej prístupovej cesty žalobcovi tento nárok nateraz neprislúcha, pretože nepreukázal, že je vlastníkom stavieb a hlavne má k dispozícii iný prístup k svojmu pozemku. To, že nejde kvalitatívne o porovnateľnú prístupovú cestu, vhodnú na pravidelnú prepravu nákladných motorových vozidiel, je v kontexte posudzovanej veci irelevantné, pretože za takýchto okolností nemožno vyvodiť záver, že žalovaná neoprávnene, nad mieru primeranú pomerom, zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu bránením mu v prístupe na jeho pozemok. Nepreukázal ani tú skutočnosť, že je vlastníkom takých nákladných motorových vozidiel, ktoré nemajú možnosť po poľnej (nespevnenej) ceste od rieky Hornád prejsť.

23. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že nezistil takú vadu, ktorá spôsobila nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie na základe predložených dôkazov a osvedčených skutočností dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Z uvedených dôvodov potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

27. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie o neodkladnom opatrení končí, musel v súlade s § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu procesne úspešná žalovaná, preto jej priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje
- b) desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).